

Informatiebulletin voor de Stichting tot Behoud van de BU130
Uitgave van de Vereniging Vrienden van Trui

De Bulletalie

Inhoud:

Colofon	2
Redactioneel	3
Voorzitter Stichting	4
Zomerweek 3	6
KMT	8
Eindelijk... Ik ben schipper	12
Maat in Opleiding	14
Jouw boot, mijn boot	16
Onderhoud	18
O Kluiverboom, my kluiverboom	19
Algemene Informatie VVT	20
Algemene Informatie BU130	21

Colofon

De Bulleralie is een uitgave van de Vereniging Vrienden van Trui en heeft tot doel geïnteresseerden op de hoogte te houden van het reilen en zeilen van Trui. Het blad verschijnt drie tot vier maal per jaar.

De redactie bestaat uit:

Redactie:

Roy de Bokx
Marie Louise Brantjes

Beschikbaar stellen op de website:

Bas van Ditzhuijzen

Contact redactie:

Coenderstraat 1
2613 SM Delft
bulletalie@bu130.nl

Oplage:

200 exemplaren

Website:

<http://www.bu130.nl>

Fotografie:

Marie-Louise Brantjes
Pim van Steijn
Mariëlle Mulder
Noor Pellemans

Redactioneel

Zo zie je om de zoveel tijd eens een bulletalie op de mat vallen en zo wordt je gevraagd om deze voortaan zelf te verzorgen. Door een grote shift binnen het bestuur van de VVT is Marie-Louise nu voorzitter geworden en was er nog behoefte aan een nieuwe secretaris en een Comissaris Bulletalie. Eduard en ik werden gevraagd of we in een van deze taken geïnteresseerd waren en mochten vervolgens onderling uitvechten wie wat ging doen. Na een heldhaftig gevecht waarbij veel verliezen zijn geleden (een minuut overleg) waren we er uit dat Eduard de nieuwe secretaris zou worden en ik voortaan de Bulletalie zou verzorgen.

Zoals sommigen van jullie wellicht al gemerkt hebben is het inwerken niet bijzonder soepel verlopen waardoor de bulletalie later is dan anders. Desondanks ligt hij nu voor je met weer mooie verhalen over onder andere de KMT, OWEE en de zomervakantie. Veel leesplezier toegewensd en als je vragen / opmerkingen / goede verhalen hebt, kun je deze natuurlijk altijd mailen naar bulletalie@bu130.nl.

Roy de Bokx

De nieuwe Comissaris Bulletalie druk aan het werk.

Van de voorzitter van de Stichting

Veel is er gebeurd sinds de vorige uitgave van de bulletalie. De botter is weer in de vaart gegaan en vanuit onze vertrouwde thuishaven het Zuiderzeemuseum in Enkhuizen zijn er in het voorjaar verschillende mooie weekenden gevaren. Zelf ben ik tijdens het weekend waarin de botter haar jaarlijkse weg van haar 'klus' haven Rotterdam naar haar 'zeil' haven Enkhuizen maakt schipper geworden. Dit betekende direct dat ik een aantal weekenden zelf met de botter op pad mocht deze kans heb ik natuurlijk met beide handen aangegrepen. Op mijn eerste weekend en weekendje naar Stavoren en via de nieuw aangelegde haven bij het 'voegeiland' terug.

Overpeinzing op het wad.

Het weekend daarop heeft Trui meegedaan aan de pieperrace in Volendam. Voor de bemanning van Trui was dit voor het eerst sinds jaren, zelf kan ik mij in de afgelopen jaren geen deelname herinneren. Deze gebrek aan deelname bleek wel uit het feit dat niemand ook de exacte wedstrijd regels uit Volendam wist. Zelf heb ik meerdere wedstrijden gevaren, al dan niet met de Trui, maar het start reglement uit Volendam was voor mij een verrassing. Na 's ochtends bij het palaver te zijn geweest en de benodigde informatie te hebben in gewonnen terug naar de botter, de bemanning was al bezig met het bakken van eieren en het zetten van koffie. Ruim voor de start de haven verlaten en ons klaar gemaakt voor de start. Toen het start schot viel waren wij als eest van de eerste groep schepen over de start lijn

heen, een goed begin is het halve werk zullen we maar zeggen. Op het moment dat wij de start lijn passeerde kwam Dirk de Waart alleen op grootzeil met de VD172 al zwaaiend voor bij varen en duidelijk geen aanstalten makend om snel te gaan zeilen. Na afloop van de eerste dag navraag gedaan en nou bleek het geval te zijn dat bij de pieperrace er een soort start raam is van een uur waarin je mag besluiten te vertrekken. De klok word dan gestart en bij de finish wordt de klok weer gestopt en zo je totaal tijd uiterekend.

Na deze blunder weer wat wijzer geworden over het zeilen in Volendam, de volgende dag was de wind ver te zoeken en hebben wij het niet voor elkaar gekregen om binnen de gestelde tijd te finishen. Al met al was dit een leerzaam weekend om als schipper een wedstrijd te varen. Volgend jaar zal ik er waarschijnlijk weer bij te zijn om een betere prestatie neer te zetten dan het jaar er voor!

Verder heeft Trui nog vele andere avonturen mee gemaakt maar daar staat deze bulletalie bol van!

Rest mij alleen nog om iedereen een prettige kerst en een gelukkig 2010 toe te wensen!

Stefan Lenselink
Voorzitter BU130

Schipper op zijn best.

Zomerweek 3.

Zomerweek 3, 3 juli – 10 juli, in deze week hebben Maarten, Emiel, Kees, schipper Jasper en ik (Jasper) Trui van Enkhuizen naar Lauwersoog gevaren.

De eerste dag zijn we met zonnig weer vanuit enkie vertrokken richting Waddenzee. We hebben onszelf zo snel mogelijk van het IJsselmeer de Zuiderzee afgewerkt om aan het einde van dag 1 uit te komen in Harlingen. De tweede dag zijn we naar Terschelling gegaan, ook dit was weer een lekker zonnige dag waarop ikzelf in ieder geval mijn oren en dat-ene-randje-nek-dat-voor-dat-hetgeknipt-was-door-mijn-haar-bedeekt-was verbrand heb. Andere mensen hebben door effectiever gebruik van petjes en zonnebrand zichzelf voor een dergelijk euvel behoed. Later op de avond is het weer omgeslagen en begon het te onweren en te regenen, wat overigens een welkome verkoeling voor mijn oren was.

Op dag 3 was het weer toch wel weer wat beter geworden, alhoewel er nog steeds onweer dreigde, en zijn we vanaf Terschelling naar Ameland gevaren. Eenmaal op Ameland aangekomen hebben we na ons de haven heel snel volgestapeld zien worden met klippers en tsjalken (het leek wel Schiphol, maar dan met boten). De volgende dag (4) was het weer helaas verder verslechterd, waardoor we ook die dag op Ameland gebleven zijn. Op die dag kwam de Elizabeth Margaretha, een skûtsje die we vaker tegenkomen in de zomer, ook op Ameland binnen. We hebben aan boord van de EM een gezellige avond gehad, alhoewel de volgende ochtend bleek dat met name ikzelf (Jasper) maar ook Jasper zich een ietwat tegoed aan het bier en de whiskey gedaan hadden.

Charmant, die modderige benen.

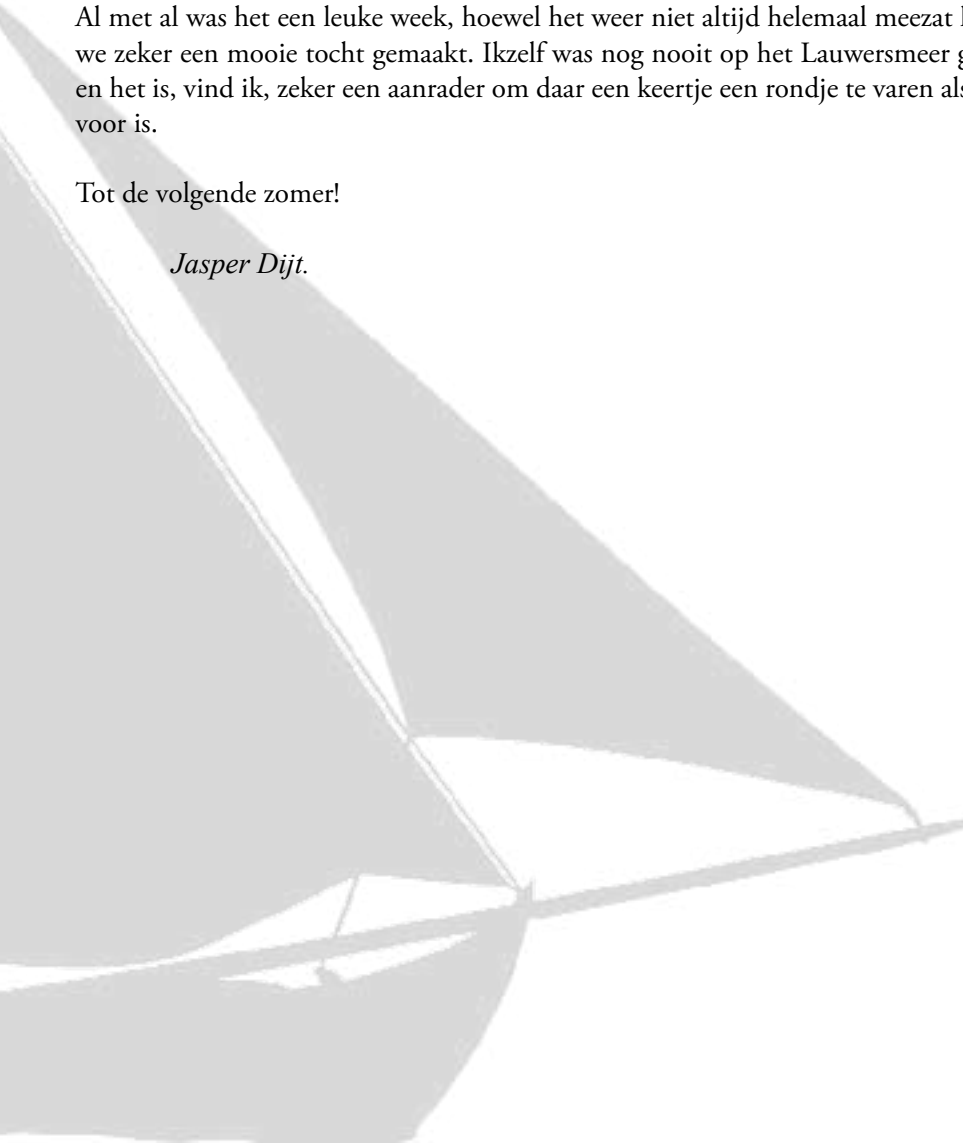
Desalniettemin, mede dankzij de heilzame werking van Bonomel, zijn we op dag 5 van Ameland naar Schiermonnikoog gevaren. Op Schiermonnikoog zijn we Michiel Bonke, een oud schipper van Trui, tegen gekomen die daar ook in de haven lag met zijn platbodem. Verder hebben we een flink eind gewandeld op Schiermonnikoog. Omdat het er naar uit zag dat het weer weer ging verslechteren zijn we op dag 6 van Schiermonnikoog naar het Lauwersmeer evaren. Er was een kleine complicatie onderweg: de sluis naar het Lauwersmeer was stuk, maar

na een klein uurtje wachten was ook dat probleem verholpen. Op het Lauwersmeer hebben we een leuk stukje gevaren om daar uiteindelijk aan het eind van de dag voor anker te gaan om 's nachts de voorspelde storm over te laten komen. De laatste dag hebben we de boot van het Lauwersmeer naar Lauwersoog gevaren om daar in de haven, die de naam 'het booze wief' draagt, aan te meren. Waar nadat wij de boot gepoetst hebben, de volgende groep opgestapt is.

Al met al was het een leuke week, hoewel het weer niet altijd helemaal meezat hebben we zeker een mooie tocht gemaakt. Ikzelf was nog nooit op het Lauwersmeer geweest en het is, vind ik, zeker een aanrader om daar een keertje een rondje te varen als er tijd voor is.

Tot de volgende zomer!

Jasper Dijt.

De Ontgroening

Zondagavond kwamen alle eerstejaars bolkers aan in Monnickendam om de volgende morgen met 3 bidders een 4-daagse zeilreis tegemoet te gaan. Het varen was een hele leuke ervaring voor mij omdat ik het eigenlijk al een lange tijd niet meer had gedaan en zeker niet op zulke oude boten. Tijdens het zeilen was het natuurlijk geen luizenleven, iedereen had zijn taken: zoals koken, of helpen met de zeilen heisen, wat natuurlijk een sterke teamworkgeest vereist. Ik heb zelf nog op de derde dag de hele middag wentelteefjes lopen bakken, wat de rest van de crew wel waarderen kon, zo doet iedereen zijn bijdrage. Weer of geen weer de Bolksche zeilers gingen er gewoon voor! Soms was het mooi weer, toen zijn we met z'n allen het water in gedoken. Maar soms was het ook heel ruig regenachtig weer, de bidders trokken helemaal schuin door de harde wind en hozen was ook geen overbodige taak. Maar toch kwamen we altijd waar we wezen moesten.

Maar het was natuurlijk niet alleen maar zeilen, we kwamen meestal tegen het eind van de middag in een havenplaats aan aan het ijsmeer zo zijn we 2x in enkhuizen en in stavoren geweest. Daar hebben me we een paar activiteiten gedaan om elkaar 'beter te leren kennen' en in de avond zijn we met z'n allen een gezellig café ingedoken waar iedereen zijn ding deed. De sfeer was goed en er was sprake van een hoog chillisatiequotient. Maar na een lange avond was het toch ook wel eens tijd om te slapen. De meeste mensen doken het vooronder in maar enkele mensen waaronder ikzelf voelden er meer voor om lekker op het dek te slapen hopen op een droge nacht. Gelukkig is het droog gebleven want een natte slaapzak... Maar wat er wel kwam was een nacht die barste van de sterren, wat het buiten slapen echt de moeite waard maakte.

Na het zeilen zijn we teruggegaan naar Delft om met de rest van de vereniging kennis te maken. Daar zijn de schjaars een dag gebleven en toen was het na 6 dagen echt tijd om naar huis te gaan. Tijdens de treinreis naar huis was ik heel tevreden, ik had nieuwe mensen ontmoet, kennis met de vereniging gemaakt een hele mooie zeilreis achter de rug. Mijn vakantie zat erop.

Chillen op de kluiver paal.

Jonne Moeskops

KMT 2009 - Pim

Nadat ik tijdens de introductie week mij ingeschreven had bij de Bolk, stond er meteen een weekje zeilen in de planning. Ik had van te voren geen idee waar ik terecht zou komen, waar ik heen zou gaan en wie ik zou ontmoeten. Achteraf kan ik terug kijken op een mooie week!

Tijdens de KMT hebben we gedobberd en gezwommen in de zon, gezeild in de regen met wind en golven en 's avonds gezellig een potje geblufpokerd in de kroeg. Voor deze week had ik

nog nooit eerder gezeild en wist ik niet wat ik kon verwachten, maar het bleek erg mooi om over het grote IJsselmeer te varen. Ook werd iedereen tijdens het varen betrokken bij het hijsen van zeilen, bij het aanleggen en het sturen van de boot en bij allerlei andere klusjes die aan boord moesten gebeuren.

Naast alleen het zeilen moest er uiteraard ook gekookt worden. Onderweg waren vooral de pannenkoeken als lunch bij mij favoriet. Op één van de avonden stond er hutspot op het menu. Een grote hoeveelheid aardappels en wortels werden in stukjes gehakt waarna de pan op het vuur belandde. Aangezien wij als kokers tot de conclusie kwamen dat dit zo wel erg lang ging duren, sloten we alle deuren en luiken, en werd het binnen aangenaam warm. Hierdoor konden wij lekker opwarmen nadat we in de stromende regen de haven binnen gevaren waren.

Ook waren er twee leuke avondprogramma's voorbereid door de KMT-com. De eerste avond stond in het teken van een aantal kennismakingsspelletjes. Nadat we wat afwachting hiermee begonnen, werd het al snel gezelliger. Vooral het muntjesspel (een muntje doorgeven die op je buik ligt zonder gebruik van handen) was erg lachwekkend! Op de tweede avond werd er vlaggenroof gespeeld in het mooie Stavoren (uiteraard heeft ons team gewonnen), waarna we de rest van de avond in de kroeg hebben doorgebracht.

Tijdens het zeilen kon ik het niet laten om een paar mooie foto's te maken, waaronder deze foto van Trui genomen vanaf de VN4 op de terugweg naar Enkhuizen. Omdat je met een groep een hele dag op een boot bent, leer je elkaar gemakkelijk kennen. Dit was dus ook een erg relaxe manier van kennis maken met de vereniging! Ondanks dat wij wel met oppervlakte water in contact kwamen en ook alcohol mochten nuttigen, was dit velen malen leuker dan een ontgroening bij Virgiel of DSC!

Botter in het vizier.

Pim van Steijn

KMT 2009 - Lex

Zondagmiddag, aanvang van de kennismakingstijd op de Bolk. Nadat iedereen was verzameld vertrokken we per trein richting Monnickendam, waar de boten lagen.

De volgende ochtend zijn we vroeg opgestaan om onder het genot van een gebakken eitje koers te zetten naar Stavoren. Dit doel moest halverwege de dag bij gebrek aan wind echter bijgesteld worden naar Enkhuizen. Het warme weer leende zich wel uitstekend voor deksletten, enkele vijandelijkheden met waterballonnen en een frisse duik in het IJsselmeer. De dag werd met een biertje in de plaatselijke kroeg afgesloten.

Dinsdag zij we na een bliksemontbijtje vertrokken richting Stavoren. Vandaag trok de wind al iets aan waardoor er al wat meer gezeild kon worden. Uiteindelijk in Stavoren aangekomen moest er uiteraard gekookt en afgewassen worden. Daarna zijn we de stad ingegaan om een spel te spelen waarbij twee teams elkaars vlag moesten zien te vinden. Het leidde tot een grappig spelletje van rennende en rondsluipende bolkers, driftig op zoek naar die goedverstoppte vlag. Uiteindelijk wist het team van ondergetekende de vlag te vinden en hiermee naar het veilige grondgebied terug te keren. Nadat iedereen weer verzameld was en enkele verdwaalde aspirant-leden teruggevonden waren konden we de kroeg in voor een spelletje bluffpoker en een biertje.

De dag erop kon er eindelijk echt gezeild worden, harde wind en hoge golven maakten het spannender dan voorgaande dagen. Zeeziekte werd overwonnen door wentelteefjes, pannenkoeken en het fanatiek zoeken naar de horizon.

Na het avondeten hebben we in Enkhuizen het ruilspel gespeeld. De meest succesvolle groepen wisten met o.a. een skateboard en brandblusser terug te komen. Hoewel mij dit een ideale combinatie lijkt om een parcours mee af te leggen is dit er helaas niet van gekomen.

De laatste dag was voor de Trui een reis met zowel begin als eindpunt Enkhuizen, we hadden mooi weer, wat minder onstuimig dan de dag ervoor. Tegen de middag hebben we de boot afgeleverd bij het Zuiderzeemuseum, opgeruimd en schoongemaakt. Tegen de avond was het tijd om terug te keren naar Delft.

Vrijdag hebben we het thema Wipeout van deze KMT daadwerkelijk in de praktijk gebracht in de vorm van allerlei maffe spellen op het Delftse Hout. Met de vossenjacht en s'avonds het uitstekende piratenfeest kwam de KMT al weer ten einde. Het was een hartstikke gezellige week waarin de eerstejaars goed met elkaar en met de vereniging kennis hebben kunnen maken!

Lex Blenkers

KMT 2009 - Josko

Tijdens de KMT van de bolk zaten wij op Trui, de VN04 (geloof ik) en de EB25. De eerste avond zijn we naar de boten toegegaan, en hebben daar geslapen nadat de indeling voor de volgende dag, de huisregels en dergelijke zaken door waren genomen.

De volgende dag zijn we gaan varen. Nu heb ik nog nooit op iets anders dan een roeiboort gevaren, dus dat was best wel nieuw. Het was ook echt wel heel gaaf, omdat je met die zeilen aan het klieren bent en overal en nergens knopen moet leggen. En knopen is leuk.

Voor m'n gevoel gingen de boten niet heel erg hard, maar we hebben dan ook volgens mij niet heel veel wind gehad tijdens de KMT. Het was wel heel gezellig op de boot, maar ik had niet het gevoel dat het heel hard werken was. Dit komt waarschijnlijk omdat bidders bedoeld zijn om met twee mensen te besturen, en wij er met 8-12 man op zaten. Dat betekent weinig werk in totaal, als je netjes afwisselt.

Smachtend naar de koffie word er ook nog genoten van het uitzicht.

Vanaf de tweede nacht heb ik op het dek geslapen, de rest van de week, onder een (grotendeels) open sterrenhemel. Dat had ik al lang niet gedaan en de schommelende boot geeft er nog een unieke dimensie aan. Het sliep echt geweldig, met m'n chronische slaapgebrek sinds half juli had ik al tijden niet zo goed geslapen. Na de eerste dag was er al helemaal geen wind meer, dus het ging heel traag.

Maar deksletten in het zonnetje is eigenlijk ook heerlijk. Beetje spelletjes spelen en zonnebaden - heerlijk. En zo ging de week langzaam, super relaxed verder. Aan het einde van de week had ik eigenlijk zoiets van "heahea, eindelijk vakantie gehad" :)

Josko de Boer

Eindelijk....ik ben schipper!

De Sleutel

Het was een klein feestje en ook een beetje een overwinning toen de Heren Schippers besloten dat ik mij goed bewezen had en dat ik me bij hun mocht aansluiten. De volgende ochtend bij project was ik dan ook aanzienlijk minder helder.

Maar het echte gevoel dat ik schipper was kwam bij mijn eerste weekend met de boot weg zonder andere schippers, het eerstejaars weekend. Het was een super gaaf en gezellig

weekend van Enhuizen naar Harlingen. Het was niet heel makkelijk, de eerstejaars wilden het liefst de hele zaterdag doorvaren om te kunnen overnachten op Texel. Natuurlijk een tof plan maar niet verstandig als je de volgende dag terug moet tegen stroom en wind terwijl je op tijd in Harlingen aan wilt komen voor de wind aantrekt naar 8 bft. De volgende dag was mijn bemanning zowel ikzelf dankbaar dat we in Den Oever gestopt waren de vorige dag. Met een handje op de dijk hebben we door de dichte mist gelukkig de goede richting op kunnen varen. Mede dankzij de telefoon van Maurice hebben we bijna alle tonnen kunnen zien op een paar achter wolken verstopte na. Met een aantrekkende wind werd gelukkig de mist minder voordat we het laatste geultje richting Harlingen in sloegen. Bij het afgaande water had ik alleen de hobbel langs de boontjes onderschat maar gelukkig reageerde Martijn net zo snel als ik en hebben we voorkomen dat we vast kwamen te liggen. Met dikke wind op de kont zijn we naar Harlingen gestormd en hebben we de boot veilig vastgeknoopt voordat de wind nog meer toenam. De stampot smaakte die avond extra lekker en niet alleen omdat we heel veel rookworst hadden. Ik was super trots op mezelf dat ik dit hele weekend zelf had geschipperd en was verbaasd over hoe gaaf dat eigenlijk wel niet voelde, 20 ton naar jou wil zetten!

Dit was alle tijd en moeite van de opleiding zeker wel waard en ik hoop dat velen mij hierin nog zullen volgen, vooral ook andere dames want het schippers collectief is nog een beetje eenzaam.

Het weekend erna kwam was net zo gaaf, met alleen maar stoere brede kerels aan boord en dan als klein meisje kunnen zeggen dat ik de schipper ben. De boot moest weer terug

gevaaren worden naar Enkhuizen, het weer was wisselvallig (0-6bft) voornamelijk tegen. Maar ik begin een patroon te ontdekken, het was zondag weer mistig, nog erger dan de week tevoren, en trok niet weg. We hebben die tocht wel geteld drie tonnen gezien, 1 bij het uitvaren van Hindelopen, 1 grote ton halverwege en 1 bij het Kooizand, verder hebben we alleen maar grijs gezien. Gelukkig heeft de KNRM boot bij Enhuizen ons laten zien waar we precies naar binnen moesten, wat we 20 meter naast het havenhoofd pas zagen, anders hadden we daar behoorlijke slingers moeten maken. Na deze beproevingen weet ik zeker dat ik kan schipperen en dat ik er van geniet ook als het weer een beetje tegen zit.

Toch ben ik heel blij dat Stefan me een GPS heeft gegeven voor mijn verjaardag om het me volgende keer een beetje te vergemakkelijken als ik geen zicht heb.

Ik hoop jullie komend voorjaar met frisse zin weer aan boord te zien om samen met mij weer nieuwe stoere en sterke verhalen te kunnen beleven.

Marie-Louise Brantjes

heel nonchalant, maar al bijna als een echte schipper

Maat in Opleiding

meevaren

Op 7 en 8 november heb ik meegevaren om te oefenen als maat. Samen met Marie-Louise als schipper zijn we met een aantal vrienden van Niels van Harlingen via Hindeloopen naar Enkhuizen gevaren. We kwamen 's ochtends aan in Harlingen en Marie-Louise en ik hebben een uitleg gegeven over de boot en iedereen de Enkhuizer steek laten oefenen. Daarna konden we de boot klaar maken om weg te varen.

Tijdens het varen heb ik meegekeken met het navigeren terwijl we de geul doorkruisten van Harlingen naar Kornwerderzand. Na een paar uur waren we bij de sluis. Toen heb ik aan iedereen uitgelegd wat we zouden gaan doen als we in de sluis waren en daarna de taken verdeeld: 1 iemand de voorlijn laten doen, 1 iemand stootwillen ophangen en 1 iemand met een stootwil op het voordek klaarstaan. Marie-Louise stuurde en keek of alles achterin de boot goed ging en ik was verantwoordelijk voor alles op het voordek. Toen we op het IJsselmeer waren heb ik gezorgd dat de zeilen gehesen werden. We wilden harder varen en dus hebben we de kluiver gehesen. Het begon toen harder te waaien en de kluiver kon er weer af. Dat heb ik toen samen met iemand gedaan die voor het eerst op Trui meevoer. We hadden allebei een reddingsvest aan en waren kletsnat toen we klaar waren doordat we nogal schuin gingen. Toen was het ongeveer vijf uur en werd het donker, de verlichting moest worden opgehangen. Daarna heb ik voorop het voordek gelegen met de schijnwerper om de onverlichtte tonnen te vinden die voor de haveningang van Hindeloopen staan. In Hindeloopen aangelegd, gegeten en de kroeg ingegaan.

De volgende dag hebben we de hele dag in de mist gevaren. We zagen niets maar moesten wel de hele dag opletten op tonnen en andere schepen. Bij Enkhuizen heeft de KNRM-boot ons de haven ingeloodst. We hebben nog een rondje gelopen door het museum. Daarna gegeten, opgeruimd en toen zijn we naar huis gegaan.

Meer dan we die hele dag haddengezien.

opleiding

Ik zal hier vertellen hoe ik Maat in Opleiding (MIO) ben geworden bij Trui, wat er zo leuk aan is en waarom het leuk is als meer mensen in de opleiding komen.

Na de OWee 2007 ben ik lid geworden bij de Bolk en natuurlijk mee geweest op KMT. Een week varen op het IJsselmeer. Het was voor mij de eerste keer zeilen en ik vond het wel leuk. Ik ben daarna een weekend in het najaar wezen varen en een aantal keer in het voorjaar. Het varen op Trui vond ik wel leuk en blijkbaar was dat te zien want in

mei 2008 werd gevraagd of ik in de opleiding zou willen en maat zou willen worden. En dat wilde ik wel.

Op dat moment zijn Jasper, Jeroen, Mariëlle, Martijn en ik begonnen als MIO. De eerste avond hebben we nagedacht over wat een maat moet doen op Trui en wat hij zou moeten weten. Heel algemeen dus: de schipper helpen met varen, op de veiligheid letten, zorgen dat iedereen het naar zijn zin heeft ed.

Al deze dingen hebben we later weer onderverdeeld in kleine dingen. Helpen met varen heeft bijvoorbeeld de subpunten: lichten en tonnen herkennen, zeilen reven, aan het roer staan, en nog veel meer. Zo hebben we een lijst gemaakt met dingen die je moet kunnen om samen met een schipper met een onervaren groep te kunnen varen. Deze lijst zijn we gaan afwerken en je merkt dat je in een weekend zo tien nieuwe dingen kunt leren, zeker als je hard je best doet gaat het erg snel.

Het leuke van MIO zijn is dat je steeds meer leert over de boot. In het begin stond ik altijd een beetje onwennig op Trui, natuurlijk ook omdat ik nooit eerder gezeild had. Inmiddels snap ik veel beter hoe dingen werken op Trui en het is ook geweldig om mensen over de boot te vertellen en er mee te varen.

Dus als het je leuk lijkt om meer over Trui te weten te komen, te leren zeilen en met een groep mensen te varen moet je dat vooral aangeven en een keer mee komen varen.

Emiel Klifman

Jouw boot / mijn boot

Als nieuwe commissaris mocht ik niet alleen stukjes van andere mensen in de bulletatie verwerken, maar werd mij ook meteen gevraagd of ik iets wilde vertellen over mijn bootje. Dit wil ik jullie natuurlijk niet onthouden dus ik zal proberen een korte uitleg te geven over wat voor een bootje ik heb.

Pak je vergrootglas maar.

Ik heb sinds een jaar of twee een FJ (Flying Junior). Deze heb ik via via gekregen omdat hij toch maar op zijn trailer stond te vegeteren. Dit betekende dus dat er wel eerst het nodige aan geklust moest worden. Zo moesten er nieuwe kikkers op, was een van de deksels van een luchtkast aan vervanging toe en had hij geen lijnen. De zeilen, het roer en het zwaard waren echter nog in goede conditie, dus dan kom je al een heel eind. Er werd alleen wel bij gezegd dat hij niet helemaal waterdicht was... Om dit eerst eens te bekijken hebben we hem op een middag in het water gelegd. Althans, iemand anders had hem voor mij in het water gelegd en ik ben vanuit school snel er naartoe gefietst. Toen ik er aan kwam zag ik in de buurt van de stijger één mastje, die behoorlijk scheef stond. Geen goed teken dus. Toen ik dichterbij kwam zag ik dat de hele boot scheef in het water lag, maar dat binnen in de boot zelf maar weinig water lag. Toen ik er vervolgens op stapte om het een en ander te bekijken leek het al snel op een oranje Titanic.

We pakten snel de trailer en probeerden hem uit het water te halen. Dit kostte alleen enorm veel moeite. Uiteindelijk kregen we hem met hulp van andere mensen half uit het water. Hij was toen zo zwaar dat we hem niet omhoog kregen en de banden van de trailer het ook wel erg zwaar kregen. Blijkbaar zat de romp zelf vol met water... Ik opende een van de deksels van de luchtkast en direct spoot er een straal water met een diameter van 20cm uit. Na 5 min hozen met het deksel open was de boot licht genoeg geworden om hem uit het water te halen. Samen met een aantal andere mensen die ook met hun bootje bezig waren hebben we hem uit het water gehaald en toen hij goed en wel op het droge stond hoorde we een onaflatend geklater vanaf de achterkant komen. Wat bleek? Degenen die hem er in hadden gelegd waren vergeten het dopje in het gaatje te doen wat onderaan de spiegel zit. Wat bleek nou later het echte lek te zijn waar de vorige eigenaars het over hadden? De zelflozer die niet helemaal goed afsloot. Dit was gelukkig met een beetje vet te verhelpen.

Hierna heb ik dus kikkers op de romp gezet, een van de deksels vervangen, nieuwe lijnen bevestigd, de romp opnieuw geveerd (rood) en de lijnen binnenin de mast vervangen. Ik heb ook nog een keer een nieuwe trailer uit twee oude gemaakt, omdat deze door hun assen waren gegaan bij het vervoeren van een zonneboot.

Hierna heb ik er gelukkig vaak mee mogen varen (maar altijd te weinig) wat ook weer

voor de nodige sterke verhalen heeft gezorgd, maar deze vertel ik je graag een keer aan de bar.

Wonder boven wonder heb ik geen foto kunnen vinden van mijn bootje en op dit moment ligt hij met een dekzeil en gestreken mast op een trailer, dus daar is weinig aan. Desondanks nog een paar specificaties van mijn bootje:

Naam:	Aquarius
Type:	FJ (Flying Junior)
Ligplaats:	Oostwateringen, Veerse Meer
Bouwjaar:	onbekend
Lengte:	+/- 4m
Breedte:	+/- 1.5 meter
Masthoogte:	+/- 5.5 meter
Diepgang:	1 tot 0.5 meter
Kleur	Rood met grijs onderwaterschip
Aantal zeilen	2
Materiaal	Polyester
Gewicht	80 (naar schatting)

Roy de Bokx

Onderhoud

Het is vroeg donker, de blaadjes liggen op de rails en de pepernoten liggen alweer drie maanden in de supermarkt. De drie tekenen die het onderhoudsseizoen weer inluiden. Na bijna een jaar genieten is het nu tijd om ervoor te zorgen dat we ook volgend jaar weer volop kunnen genieten van het varen met een mooie boot.

Tegen het einde van het jaar gaat onze Trui zich altijd een beetje gedragen zoals het weer. Ze wordt wat grijs en ziet er niet meer zo mooi goudbruin uit als aan het begin van het jaar. De laag harpuijs op de boot slaat wit uit door het zoute water en door alle rommel die het vangt. Die laag gaan we er ook dit jaar weer afhalen en vervangen door een verse laag.

Naast deze gebruikelijke klus om de boot optisch weer helemaal mooi te maken zullen er ook een aantal dingen structureel aangepakt moeten worden. Zo lekt de boot behoorlijk als je aan de wind over stuurboord vaart. Dat moet natuurlijk weer dicht gebreeuwd worden, maar misschien moeten er ook een aantal gangen weer wat vaster tegen de boot gedraaid worden om te voorkomen dat het breeuwsel er weer gewoon uitvalt als de planken iets van elkaar bewegen. Daarnaast wordt het weer eens tijd om de vlonders van het achterdek te repareren. De kleine stukjes langs de rand die altijd slecht ondersteund waren zijn inmiddels allemaal afgebroken. Een andere vlonder begint wat flexibel te worden en dat is natuurlijk ook niet de bedoeling! Ook zal de motor dit jaar weer uitgebreid onder handen genomen worden.

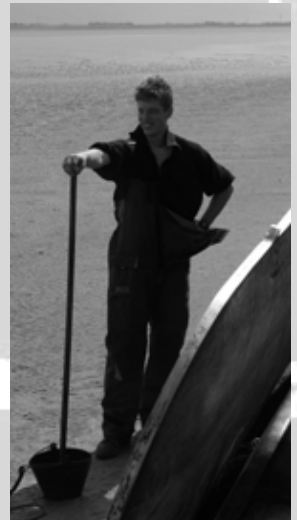
Buiten de klussen die komen gaan is er het afgelopen jaar veel gedaan aan de boot. Zo heeft de motor een nieuwe uitlaatdemper, een nieuwe dieselopvoerpomp en een nieuwe pakking voor het kleppendeckel gekregen.

Misschien had je het al opgemerkt, maar ook het dek is aangepakt. De planken kwamen los van de dekbalken doordat er vaak te hard gebreeuwd werd. Vlak voor de zomervakantie zijn Jeroen Knobben, Jasper Dijt en ik twee dagen naar Enkhuizen gegaan om de planken weer terug op hun plek te schroeven. Doordat het een nogal langdurig proces is (alle naden moeten worden uitgehaald én weer terug gebreeuwd) hebben wij niet alles kunnen doen, maar nu zitten wel de middelste vier plus een aantal planken stuurboord daarvan weer terug op hun plek. De overige planken komen pas komende zomer aan bod, omdat het hout dan droog is en daardoor iets gekrompen. Alleen dan heeft het dek genoeg ruimte om eraan te kunnen werken.

Maar voordat het dek aan de beurt is, dus eerst nog even het klusseizoen.

Tot dan!

*Martijn,
uw kluscom*

De opperschoonmaker.

“ O kluiverboom, my kluiverboom “

een epos over een moedig stuk hout

Trots en fier stonden wij daar
wind en kater trotserend.
Jij verwachtingsvol als altijd,
ik de brave maat belerend.

Het schip bokte in de golven,
daar ging het heen!
Het grootzeil vol, de fok stond bol,
Standvastig bleef men op de been.

Met ons doel aan de horizon,
Vochten wij ons vooruit.
Zacht sprak je me toe,
Steek mij er maar uit.

“De kluiver mag bij!”
direct stond men paraat,
over het fiere stuk doek,
was al reeds gepraat.

De boom werd gegrepen,
door een sterk stel handen.
De eendracht gaf kracht
En deed hem om het voordek
belanden

Vingers gleden langs de lijken
de ogen sloeg men aan
Een ogenblik later
Was het doek klaar om te gaan.

Geknakt in zijn trots.

Met kracht gekromde ruggen
Deed het zeil omhoog komen
De lijnen op maat,
Moest het zeil in gaan tomen.

Daar ging mijn dappere vriend
Gelijk het doek kwam hij hoger en hoger.
Een laatste trotse blik ter hemel
Maar toen was het voor hem over.

Met een luide plons kwam hij te water,
Aangeslagen en verward dat dit hem overkwam.
Een kort ogenblik waarna de bemanning
Het doek van hem terug over nam.

Terug op zijn plek,
Als een gebroken man.
Na geweldige dagen
Eindelijk rusten kan.

Waarde vriend,
Als je het straks gaat missen.
Koester je herinneringen,
Hoog boven water en vissen.

Joram Schurink

Algemene Informatie

Vereniging Vrienden van Trui

De Vereniging Vrienden van Trui (VVT) is een vereniging die als hoofdtak de promotie van de botter BU130 heeft en zich een grote betrokkenheid tussen haar leden en de botter tot doel stelt. VVT is opgericht in maart 2002 en onder haar verantwoordelijkheid vallen onder meer: het uitgeven van de Bulletin, het onderhouden van contacten met sponsors en het aanleveren en verkopen van promotiemateriaal. Voor vragen of opmerkingen aangaande de vereniging of het lidmaatschap kunt u altijd contact met ons opnemen.

Contact

Vereniging Vrienden van Trui

adres: Coenderstraat 1
2613 SM Delft
email: vvt@bu130.nl
giro: 9356042
KvK: 27.25.14.40

Bestuur

Voorzitter: Marie-Louise Brantjes
Secretaris: Eduart van Iersel
Penningmeester: Yourik de Voogd
Commissaris Bulletin: Roy de Bokx
Commissaris B.a.S.: Bas van Ditzhuijzen

Contributie

Contributie wordt jaarlijks geheven in de maand maart. De contributie bedraagt voor studenten 5 euro en voor niet-studenten 10 euro per kalenderjaar.

Lid worden

Uitsluitend schriftelijk en bij voorkeur met een aanmeldingsformulier dat u kan verkrijgen door contact op te nemen met de vereniging.

Beëindigen van het lidmaatschap

Beëindiging van het lidmaatschap dient schriftelijk te geschieden.

Adreswijzigingen

Adreswijzigingen bij voorkeur schriftelijk of per e-mail sturen aan VVT.

Algemene Informatie

Stichting tot Behoud van de BU130

Trui is een 13,44 meter lange eikenhouten visbotter uit 1875. Het schip wordt in de vaart gehouden door de Stichting tot het behoud van de BU130. De doelstelling van deze stichting is om het schip, in een authentieke staat, te behouden voor de toekomst. Deze doelstelling wordt verwezenlijkt door het schip te verhuren. Dankzij de opbrengsten van deze verhuur en met geld uit fondsen, giften en sponsoring kunnen we het schip onderhouden.

Het varen

Van begin maart tot 1 mei:

- Weekenden of weken voor de mensen die meeklussen of op andere wijze meehelpen. Om het jaar is Trui in die periode niet op het IJsselmeer te vinden, maar bijvoorbeeld in Zeeland. Het accent ligt in deze periode op de opleiding van maten en schippers.

Van 1 mei tot begin oktober:

- Elk weekend wordt er gevaren met groepen die de boot inclusief schipper en maat huren.
- Gedurende de zomervakantie wordt het schip voor volledige weken verhuurd.

Van begin oktober tot begin december:

- Tijdens de stichtingsweekenden, bij temperaturen lager dan 10 graden, varen alleen nog de echte mannen en vrouwen en is Trui vaak helemaal alleen op het IJsselmeer. Het accent ligt hier op een loeiende kachel, warme truien en warme chocolade melk met slagroom.

Contact

Stichting tot behoud van de BU130

adres: Coenderstraat 1
2613 SM Delft
email: info@bu130.nl
giro: 3030194
KvK: S 145242

Bestuur

Voorzitter:
Stefan Lenserink 06-14201224

Secretaris:
Jasper Dijt 06-47987308

Penningmeester:
John-Alan Pascoe 06-25007627

Commissaris Onderhoud:
Martijn Nijenstein 06-16397693

De opleiding

Om met het schip te kunnen varen zijn altijd minimaal een schipper en een maat nodig. Omdat een schipper over een grote hoeveelheid kennis en ervaring dient te beschikken, is het opleiden van schippers en maten zeer belangrijk voor het voortbestaan van Trui. Het huidige opleidingssysteem Dogma II kent drie klassen: Starter, Maat In Opleiding (MIO) en Schipper In Opleiding (SIO), waarbij in elke klasse de kennis en vaardigheid toeneemt, om maat of schipper te worden op Trui.

Het onderhoud

Ieder jaar ligt Trui 's winters in de Oude Haven in Rotterdam en begin februari ligt de botter een week lang op de helling van Koningspoort aan de Oude Haven. Van half december tot eind februari zijn er klusweekenden in Delft op De Bolk of aan boord in Rotterdam. In de kerstvakantie onderhouden we op De Bolk al het losse houtwerk. Ook repareren en tanen we dan de zeilen. Door zoveel mogelijk van dit onderhoud zelf te doen blijft ook op dit gebied kennis en kunde bewaard.

De Huurprijzen

Weekend	€ 440	studentenprijs:	€ 350
Midweek	€ 550	studentenprijs:	€ 425
Week	€ 860	studentenprijs:	€ 725
Losse dag midweek	€ 220	studentenprijs:	€ 170
Losse dag weekend	€ 275	studentenprijs:	€ 210
Stichtingsweekenden (*)	€ 12,50	SIO's (*):	€ 5
Bikkelweekenden(*)	€ 7,50		
Visserijdagen (*)	€ 15		

Om voor de studentenprijs (15% korting) in aanmerking te komen, moet de meerderheid van de bemanning, exclusief schipper en maat, uit studenten/scholieren bestaan.

(*) per persoon per dag

